

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๘๖

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าดงเนิน ในท้องที่ตำบลดงเนิน ตำบลละหาร
ตำบลบ้านกอก ตำบลกุดน้ำใสและตำบลบ้านขาม
อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ให้เป็นป่าคุ้มครอง

พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดป่าตาดเนิน ในท้องที่ตำบล ตาดเนิน ตำบลละหาร ตำบลบ้านกอก ตำบลกุดน้ำใสและตำบล บ้านขาม อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ให้เป็นป่าคุ้มครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง และสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา กำหนดป่าตาดเนิน ในท้องที่ตำบลตาดเนิน ตำบลละหาร ตำบล บ้านกอก ตำบลกุดน้ำใสและตำบลบ้านขาม อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าตาดเนิน ในท้องที่ตำบลตาดเนิน ตำบล ละหาร ตำบลบ้านกอก ตำบลกุดน้ำใสและตำบลบ้านขาม อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของ พระราชกฤษฎีกานี้ เป็นป่าคุ้มครอง

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากที่ดินแห่งนี้เป็นป่าที่มีไม้มีค่าเป็นปริมาณมาก เช่น ไม้เต็ง
ไม้รัง ไม้เหียง ไม้มะค่าแต่ และไม้พดอง มีเนื้อที่ประมาณ
๑๐๙ ตารางกิโลเมตร มีสภาพเหมาะสมที่ควรสงวนไว้เพื่อให้
ราษฎรได้มีไม้ใช้ตัดออกไป อันจะให้ประโยชน์มากกว่าที่จะแผ้ว
ถางลงทำเป็นที่เพาะปลูก หรือเพื่อกิจการอย่างอื่นต่อหน่วยเนื้อที่ และ
การใช้ประโยชน์จากป่าของราษฎรส่วนมาก มิได้เป็นไปตามหลัก
เศรษฐกิจ เช่น เขากันสร้าง แผ้วถาง เผาป่าที่อุดมไปด้วยพันธุ์
ไม้มีค่า โดยไม่คำนึงถึงผลได้เสียที่จะบังเกิดแก่ส่วนรวม เป็นเหตุให้
ป่าที่ค้ำค้ำถูกทำลายและทรุดโทรมเสียหายเกินควร จึงสมควรที่จะ
จัดการคุ้มครองที่ป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

